

दायभाग (2. दाय + भाग) m. Erbtheilung M. 9, 103. Titel eines Werkes über *Erbrecht* GILD. Bibl. 461. 490—492.

दायार्ह (2. दाय + ऋद्) m. 1) der Erbe: सेनो ऋस्य (des Brahmanen) दायार्हः AV. 5, 18, 6. 14. नास्य दायार्हश्च परिशेष्यते CAT. Ba. 12, 4, 2. 9. अविशेष्येण मिथुनाः पुत्रा दायार्हाः Nir. 3, 4. पुमान् दायार्हाः ऽदायादा स्त्री ebend. M. 8, 160. 9, 158—160. 200. JĀṬN. 2, 118. P. 6, 2, 5. राज्ये ऽस्य बहुदायादे KATHĪS. 21, 57. Mit dem gen. oder loc. des Gutes P. 2, 3, 39. Vop. 5, 29. गोषु oder गवो दायार्हः P., Sch. धैर्यं, विर्यं P. 6, 2, 5, Sch. Vgl. ऋदायाद. — 2) Sohn AK. 3, 4, 26, 91. H. c. 113. an. 3, 333. MED. d. 31. Sehr häufig im Epos (auch Bez. eines entfernten Nachkommen) MBh. 1, 871. 13, 1950. 1952. 16, 19. R. 1, 60, 2. 5. 2, 110, 35. 3, 75, 10. 6, 20, 2. दायार्ही Tochter ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDr. — 3) ein Verwandter AK. Trik. 2, 6, 9. H. an. MED. PAÑKĀT. 209, 23. fgg.

दायादवत् (von दायार्ह) adj. einen Erben habend: तया दायार्हवानस्मि त्वं मे वंशकारः सुतः MBh. 1, 3180. 4, 2231. कर्मदायादवैल्लोकाः कर्मसंबन्ध-लक्षणाः die Welt hat Thaten als Erben d. h. jede That in der Welt ist die nothwendige Folge einer vorhergegangenen anderen That 13, 73.

दायाद्य (von दायार्ह) n. Erbschaft gaṇa ब्राह्मणादि zu P. 5, 1, 124. Pār. Gṛh. 2, 2. ÇĀṆKH. Gṛh. 1, 1. P. 6, 2, 5. दायार्हस्य प्रदानम् M. 11, 184. स एष पाण्डोर्दायाद्यं यदि प्राप्नोति पाण्डवः MBh. 1, 5669. 3, 4997. 13, 2503. ऽलक्ष्यैर्यैः 3570. HARIV. 1497. 1584. 11220. R. GORR. 2, 88, 18. भगवांश्चास्माकमुपायकैश्चाल्येनास्मिंस्तथागतज्ञानकेशे दायार्हा (lies: दायार्ह्य) स्थापयति SADDH. P. 4, 28, a. पितृ R. GORR. 44, 15. स्त्रीणां तु पतिदायाद्यम् MBh. 13, 2522.

दायाद्यता (von दायार्ह्य) f. nahe Verwandtschaft MBh. 1, 7509.

दायित s. u. dem caus. von 1. दा.

दायिन् (von 1. दा) adj. 1) am Ende eines comp. gebend, schenkend, verleihend, gewährend, mittheilend, bewirkend: बहु KĪND. Up. 4, 1, 1. अन्नादि M. 3, 104. MBh. 3, 14674. रत्नोपायन KATHĪS. 22, 149. विष GĪTmischer KĀM. NĪTIS. 7, 26. राज्य RĪGĀ-TAR. 6, 94. नृपाज्ञालेख 4, 504. किंनरावास R. 5, 9, 13. सलिल VARĪH. Brh. S. 9, 29. वर HARIV. 14888. विस्मय 15379. ज्ञेश MBh. 3, 12628. BHARTṚ. 1, 30. PAÑKĀT. II, 15. KATHĪS. 10, 182. 16, 9. 68. 75. VARĪH. Brh. S. 3, 24. 35. 83. 8, 15. MĀRK. P. 15, 51. RĪGĀ-TAR. 4, 160. H. 479. पाषाणघात einen Schlag mit einem Steine versetzend KATHĪS. 20, 167. अपन्य nicht Weg gebend, nicht zur Seite weichend GOBH. 3, 2, 10. Vgl. ष, उदक, ऋषभ. — 2) zu zahlen verpflichtet, schuldig; mit dem acc.: शतं दायी Schol. zu P. 2, 3, 70. 3, 3, 170. मोक्षमणम् Vop. 5, 26.

1. दार (von 1. दर) m. Riss, Spalte, Loch; s. उदर, कर्बु. अदरसूत (nicht in eine Spalte gerathend; so zu verbessern u. d. W.) विन्दते गातुं न दारे धावति PAÑKĀV. Br. 15, 3, 7.

2. दारै gew. m. pl. Ehefrau (Ehefrau) P. 3, 3, 20. Vārt. (vgl. P. 6, 1, 159). P. 1, 2, 53. Sch. SIDDH. K. 249, b, 11. AK. 2, 6, 1. 6. 3, 4, 28, 240. Trik. 3, 3, 6. H. 513. दारान्कुर्वीत er nehme sich ein Weib GOBH. 2, 1, 1. 3, 4, 1. MBh. 1, 1045. दारार्थं कुरु 4156. गुरुदारेषु M. 2, 247. 7, 213. 8, 359. INDR. 5, 37. MBh. 3, 2630. 3019. ÇĀK. 92. 122. Hit. 10, 20. स्त्री स्व-दारगामी ÇĀṆKH. Gṛh. 4, 11. दारार्थिगमन M. 1, 112. स्वदारनिरत 3, 45. प-रदारोपसेवन 4, 134. 8, 352. R. 1, 6, 12. लक्षणा GṛhYASAMGR. 2, 35. M. 8,

III. Theil.

227. दाराधीन 9, 28. पुत्रदार n. sg. Sohn und Weib, Kind und Weib 4, 239. 8, 114. BRĀHMAN. 1, 19. दारसूत n. sg. dass. JĀṬN. 2, 175. दारगर्व n. sg. Weib und Kühe P. 5, 4, 77. gaṇa राजदत्तादि zu P. 2, 2, 31. Vop. 6, 8. स-दार adj. RAGH. 2, 23. m. sg.: श्रोत्रियस्य दारेण नोपकासमिच्छेत् Pār. Gṛh. 1, 11. Brh. Ār. Up. 6, 4, 12 (दारेण st. दारेण). गुरुदारे M. 2, 247. MBh. 4, 414. 12, 748. 6100. HARIV. 14687. Bhāg. P. 6, 14, 38. दारा f. sg.: एका-मात्मना दाराम् 7, 14, 11. परदारस्मि MBh. 4, 413. n. pl.: परदारणि PAÑKĀT. I, 430. — Vgl. कृदार.

1. दारक (von 1. दर) 1) adj. f. दारिका zerreissend, zerspaltend H. an. 3, 52. MED. k. 102. मुहरान् — शत्रुदारकान् MBh. 7, 6871. दारिका (eine Tochter) हृदयदारिका पितुः MÜLLER, SL. 409. Vgl. कारि, लोक. — 2) m. Schwein (die Erde aufwühlend) RĪGĀN. im ÇKDr. — 3) f. दारिका = दारी Riss, Schrunde: पाद SUGR. 1, 292, 10.

2. दारक m. Knabe, Sohn H. 542. an. 3, 52. MED. k. 102. MBh. 1, 4880. fig. 12, 5742. 14, 1833. R. 2, 32, 29. 36, 19. SUGR. 2, 390, 4. 6. MĀRĪH. 35, 22. PAÑKĀT. 100, 24. 238, 8. Bhāg. P. 4, 28, 21. मृग eine junge Antilope 5, 8, 17. नाग MĀRK. P. 20, 16. दारकौ m. du. von einem Knaben und einem Mädchen BRĀHMAN. 2, 35. N. 8, 20. 16, 25. 17, 19. f. Mädchen, Tochter H. 542. दारिका GĀTĀDH. im ÇKDr. HARIV. 2360. 4173. KATHĪS. 12, 62. MÜLLER, SL. 409. VARĪH. Brh. S. 67, 49. दान KĀM. NĪTIS. 9, 6. दारकी (nom. pl. ऽकीम्) Bhāg. P. 4, 28, 21.

3. दारक m. = दारुक N. pr. des Wagenlenkers des Kṛṣṇa ÇABDĀRTHAKALPATARU im ÇKDr.

दारकर्मन् (2. दार + कर्मन्) n. das Nehmen eines Weibes, Heirathen Trik. 2, 7, 30. H. 518. M. 3, 5. 12. दारकर्म कृता P. 1, 4, 77. Sch.

दारकाचार्य (2. दारक + आचार्य) m. Schulmeister MÜLLER, SL. 518.

दारक्रिया (2. दार + क्रिया) f. = दारकर्मन्: पुनर्दारक्रिया कुर्यात् M. 3, 168. ज्ञात्वे दारक्रिया यादक् MBh. 2, 1366. R. 1, 20, 1. RAGH. 5, 40.

दारग्रहण (2. दार + ग्रह) n. dass. MBh. 1, 1044.

दारण (vom caus. von 1. दर) 1) adj. f. ई bersten machend, zerspaltend, zerreissend: वाणं गिरीणामपि दारणम् MBh. 8, 2319. 6, 4295. शक्तिम् — गिरीणामपि दारणीम् 5594. (गदाम्) प्राकारादृष्टद्वारदारणीम् 8, 4147. श-म्बर Gīt. 12, 24. क्रौञ्च AK. 1, 1, 36. H. 209. Sch. नमस्य शुम्भकननो निशुम्भदारणीम् (डुर्गाम्) HARIV. 9424. दारणी ohne weiteren Zusatz als Beiw. der Durgā 10246. Vgl. षष्म, गो, दारिन्. — 2) n. a) das Berstenmachen, Zerreißen, Öffnen; Bersten, Aufspringen KUMĀRAS. in Verz. d. Oxf. H. 117, a, 8. SUGR. 1, 25, 17. 31, 13. 99, 17. 151, 13. 265, 7. 2, 7, 4. — b) Mittel zum Öffnen: तारो दारणं परम् SUGR. 4, 132, 9. — c) Strychnos potatorum Lin. (s. कतक) ÇABDĀK. im ÇKDr.

दारद 1) adj. oxyt., f. ई, aus dem Lande der Darad (v. l. Darada) stammend gaṇa सिन्धादि zu P. 4, 3, 93. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes, wohl nur eine falsche Form für दरद, MBh. in Lassen's Pentap. 18. — 3) m. ein best. Gift (angeblich aus dem Lande der Darada herkommend) AK. 1, 2, 1, 11. H. 1196. an. 3, 333. MED. d. 31. — 4) Mennig, n. Trik. 2, 9, 35. m. H. an. MED. — 5) m. = पारद Quicksilber H. an. MED. — 6) m. Meer Trik. 1, 2, 9. HĀR. 56.

दारपरिग्रह (2. दार + प) m. das Nehmen eines Weibes, Heirathen: कृता ऽग्रहम् M. 9, 326. AK. 2, 7, 55.